Nr 1365

av fru Jonäng m. fl.
om ändrade regler för transportstöd.

Enligt gällande bestämmelser beträffande transportstöd utgår differentierade bidrag i förhållande till längden å godsets fraktsträcka. Sålunda är rabattsatsen 35 % å 500 km avstånd och däröver, 25 % å avstånd 401–500 km, 15 % å avstånd 301–400 km; å avstånd under 300 km utgår ej fraktstöd.

När det gäller att bedöma fraktstödets verkningar för olika orter måste transporterna till Stockholms- och Mälarområdet tillmätas särskild betydelse. Som landets kommersiella centrum går en avsevärd del av transporterna dit. För transporterna till detta område från ett flertal orter i södra delarna av allmänna stödområdet - i Hälsingland, Dalarna och Värmland – kan man alltså ej erhålla del av transportstödet. Således kommer ej transporter från Bollnäs och Söderhamn till Stockholm i åtnjutande av rabatt. Dessa delar av allmänna stödområdet har liksom allmänna stödområdet i övrigt en otillräcklig sysselsättning och är i olika avseenden sämre lottade än orter i södra och mellersta delarna av landet.

Mot den bakgrunden framstår en minskning av avståndet för att transportstöd skall komma i fråga som mycket angelägen. En sådan förändring skulle givetvis också vara fördelaktig för transporterna inom stödområdet. Enligt vår mening bör ytterligare en avståndsklass införas, 201–300 km, inom vilken bidragsprocenten tills vidare må utgå med 10 %.

För stora delar av näringslivet i det s. k. inre stödområdet utgör transporten över t. ex. Trondheimsfjordens hamnar ett väsentligt alternativ. Det framstår då som i hög grad otillfredsställande att inte den del av transportsträckan som faller utanför Sveriges gränser i detta speciella fall kan anses kvalificerande för att erhålla stödet. Främst drabbas transporter från Jämtland och Norrbotten, för vilka utförsel via norska hamnar är den naturliga transportvägen. Den föreslagna begränsningen medför i sådana fall risk för en snedvridning av det naturliga valet av transportväg. Transportsträcka utanför Sverige bör därför vara kvalifikationsgrundande för stöd.

Transportstödet är en av de åtgärder som verksamt kan bidra till att något utjämna de olika geografiska förutsättningar som näringslivet arbetar under i landets olika delar. Det har också omvittnats under den tid bestämmelserna varit i kraft att det haft stor betydelse för många företag. Enligt vår mening är dock stödet i dess nuvarande utformning otillräckligt för att bli den stimulans för näringslivet i de geografiskt sämre belägna områdena som erfordras. En höjning av bidragsdelen synes

därför oundgängligen böra komma till stånd snarast möjligt. Detta bör övervägas i samband med översyn av regionalpolitiken i övrigt.

Med hänvisning till vad som anförts hemställs

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om

1. dels sådan ändring av bestämmelserna om fraktstöd att bidrag må utgå med 10 procent i avståndsklassen 201–300 km i hela allmänna stödområdet,
2. dels att vid beräkning av transportavstånd för fraktstöd avståndet från den svenska riksgränsen till hamn vid Trondheimsfjorden, Mo i Rana eller Narvik skall få inräknas i stödunderlaget,
3. dels att en höjning av nuvarande procentsatser inom de olika avståndsklasserna övervägs i samband med utformningen av de nya bestämmelserna om regionalpolitiken.

Stockholm den 26 januari 1973

GUNNEL JONÄNG (c)

JOHN ERIKSSON (c)
i Bäckmora

GUNNAR BJÖRK (c)
i Gävle

NILS G. ÅSLING (c)

PER STJERNSTRÖM (c)